

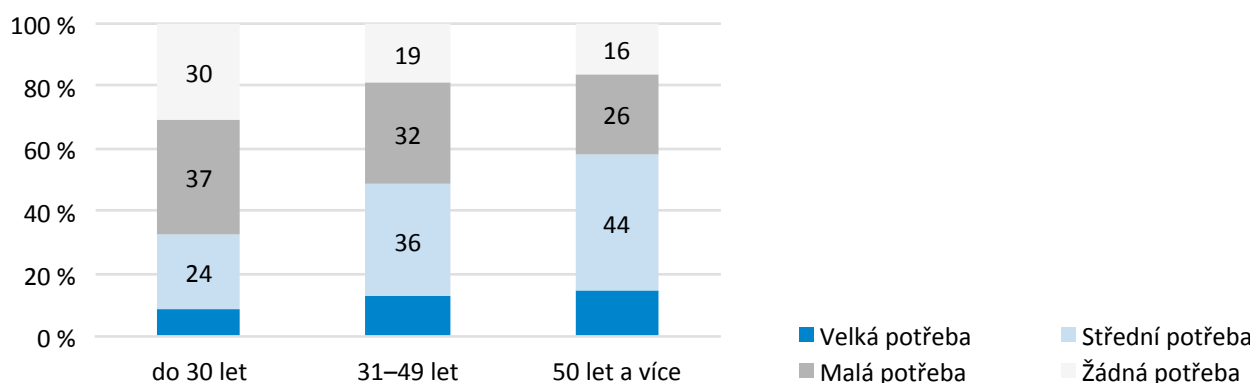
Z výsledků šetření TALIS 2018 vyplývá, že čeští učitelé se v nejvyšší míře účastní profesního vzdělávání zaměřeného na **prohlubování faktických znalostí a vědomostí v předmětech, které vyučují**, a na **pedagogické kompetence pro výuku vyučovaných předmětů** (v posledním roce se zúčastnila přibližně polovina). V těchto oblastech byl shledán statisticky významný nárůst od roku 2013 (viz graf 4.4). Třetím nejčastěji zmiňovaným zaměřením profesního rozvoje je **výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami**, kde byl od roku 2013 zaznamenán vůbec nejvyšší nárůst v účasti učitelů (53 %, 24 % v 2013). Tento nárůst, stejně jako zvýšení účasti na vzdělávání zaměřeném na individualizované učení, bylo možné očekávat s ohledem na změny v systému inkluze žáků zavedené v roce 2016. Do budoucna se dá očekávat pokračování tohoto trendu, neboť 15 % učitelů deklaruje v této oblasti velkou potřebu dalšího vzdělávání (nárůst od roku 2013 o 7 procentních bodů). Při zohlednění skupiny učitelů, kteří pociťují střední potřebu profesního rozvoje v této oblasti (40 %), je patrné, že téma vzdělávání žáků se SVP považuje za aktuální nadpoloviční většina českých učitelů.

Při pohledu na některé demografické rozdíly se ukazuje, že velká potřeba vzdělávání v oblasti výuky žáků se SVP se vyskytuje ve vyšší míře u žen (16 %) než u mužů (9 %), u učitelů do 30 let (20 %) v porovnání s učiteli, kterým je 50 let a více (11 %), a u začínajících učitelů (20 %) ve srovnání se zkušenějšími učiteli (14 %).

Velká potřeba dalšího vzdělávání byla v roce 2013 zaznamenána také v oblasti **chování žáků a vedení třídy** (14 %). Tento podíl do roku 2018 ještě stoupl o 3 procentní body na 17 % a jak je patrné z grafu 4.4, podíl učitelů, kteří se zúčastnili profesního rozvoje s tímto zaměřením, vzrostl ze 30 % v roce 2013 na 45 % v roce 2018.

Překvapivou situaci lze sledovat v oblasti vzdělávání učitelů zaměřené na **rozvoj dovedností v oblasti ICT** (informační a komunikační technologie) potřebné pro výuku. Podíl českých učitelů, kteří v roce 2013 deklarovali velkou potřebu rozvíjet své znalosti v oblasti ICT, činil 15 % (nejvíce ze všech uvedených oblastí), přesto je výuka ICT jedinou oblastí, kde se podíl učitelů, kteří se takového profesního rozvoje účastní, od roku 2013 snížil (z 53 % v roce 2013 na 41 % v roce 2018). Potřeba vzdělávání v této oblasti se do roku 2018 statisticky významně nezměnila a zůstává vysoká: 13 % českých učitelů deklaruje velkou potřebu a 38 % střední potřebu rozvíjet se v oblasti ICT. Graf 4.5 ukazuje, že v České republice potřeba vzdělávání v oblasti ICT roste s věkem učitelů.

Graf 4.5 Podíl českých učitelů, kteří pociťují potřebu rozvíjet své dovednosti v oblasti ICT potřebné pro výuku, podle věku, v %

Jak je patrné z grafu 4.6, Česká republika je jednou z mála zemí, kde účast učitelů na vzdělávání v oblasti využívání ICT ve výuce od roku 2013 klesla. Obdobný trend byl zjištěn jen v Austrálii, Rumunsku a Mexiku. U českých učitelů byl nicméně tento pokles největší. Je třeba zmínit, že takto výrazný